

Når det portugisiske plateselskapet Clean Feed slipper nyutgivelser, er det verdt å høre nøye etter.

Amerikansk perle

CD

Angelica Sanchez
A little house
Clean Feed/
Musikkloosen

1 2 3 4 5 6

jazz

Mostly other people do the killing
The Coimbra Concert
Clean Feed/
Musikkloosen

1 2 3 4 5 6

ne, like raskt som han bryter ned de forventningene du som lytter måtte ha rukket å etablere. Resultatet oppleves ikke som masete, kun engasjerende. Bandet veksler mellom Ornetteavledet freebop, via kollektiv improvisasjon, til funky passasjer. Trompetist Peter Evans, saksofonist Jon Irabagon og trommeslager Kevin Shea siterer, skaper og utfordrer. Selv platecoveret til MOPDTK er laget med skråblikk. Denne gang er det Keith Jarretts utgivelse The Köln Concert de morer seg med.

Solopiano. Amerikanske Angelica Sanchez havnet på manges årsbestelste med debututgivelsen *Mirror Me* i 2003. Pianospillet hennes er blitt fremhevet for den sammensmeltingen av mainstream og avantgarde det rommer. På *A Little House* viser hun også usedvanlige balanseevner og setter hjerterytme i et sammensatt stoff, som om Herbie Hancock og Don Pullen skulle

ha delt pianokrakk. Sanchez benytter toy piano for å variere uttrykket og setter eget merke i den velstrukturerte frijazzen hun spiller. Med dette albumet rykker hun opp blant de aller fremste i mellomgenerasjonen.

Finstemt alvor.

Sigbjørn Apeland improviserer på harmonium, et pumpeorgel med lavkirkelige tradisjoner og lite brukt instrument i våre dager. Han skaper et langsomt og eksotisk uttrykk med klangfarger fra en annen tid. Det er forbausende hvordan dette instrumentet, med sine tekniske begrensninger, nærmest puster og elter frem et dynamisk sound der lyden fra utøverens fysiske anstrengelser spiller med. Grunntonen har noe lett bedrøvet ved seg. En vemodsvakker stemning og et finstemt alvor preger musikken som er såre enkel å synke ned i.

ARILD R. ANDERSEN

CD

Sigbjørn Apeland
Glossolalia
Hubro/
Musikkoperatørene

1 2 3 4 5 6

Mostly Other People Do The Killing er et av de bandene som har styrket meg i jazztroen både fra scene og på plate de siste årene. Nå gjør de fire amerikanerne det igjen. Kvartetten omgir seg med et vibrerende, humoristisk og spill levende uttrykk der hele spekket av jazzformer titter inn. Bassist og komponist Moppa Elliott benytter en mengde stilmarkører og legger ut lett gjenkjennelige fraser og vendinger fra tradisjone-

Charlize Theron (t.v.) og Julia Roberts skal nå spille hver sin onde dronning i hver sin «Snehvit»-film, som begge skal ha premiere i 2012. Tom Hanks får derimot ikke være med på noe eventyr.

FOTO: AP

To onde dronninger

■ Nå vil Julia Roberts og Charlize Theron kappes om hvem som gjør den beste – og ondeste – dronningen.

Det er nemlig hele to «Snehvit»-filmer på gang. Theron (35) er allerede på plass i Universal-filmen «Snow White and the Huntsman».

Men nå skal også produksjonsselskapet Relativity Media i gang med sin vri på eventyret, i 3D-utgaven «The Brothers Grimm: Snow White» med Tarsem Singh («The Cell», «Immortals») som regissør. Og der skal man nå være i ferd med å snelle inn Julia Roberts (43).

Det skal være Singh som ønsker Roberts i rollen – og nå skal hun ifølge New York Magazine omsider være i samtaler.

Begge filmene skal ha premiere i løpet av 2012, og nå diskuteres det hvem av de to Oscar-vinnende skuespillerne som vil bli den ondeste stemoren til Snehvit.

Ingen av dem har spilt ond særlig ofte. Men Charlize Theron sterke fremstilling av seriemorderen Aileen Wuornos i «Monster» gjør at filmskribenten leverner henne størst sjanse til å gjøre den ondeste dronningen som mår på speilet på veggen om hvem som er vakrest i landet. (NTB)

Franske reiser

CD Orgelmusikk

Lars Notto
Birkeland
Jehan Alain:
Complete Works for Organ
Simax

1 2 3 4 5 6

«Trois Dances» skal ha vært tenkt som et orkesterverk og utnytter de symfoniske mulighetene i instrumentet til fulle. Det tre år unge Goll-orgelet i Fagerborg møter utfordringene med stort spenn og usedvanlig klar og frisk klang i alle sjikt. Birkeland, som er kantor i kirken og i tillegg en prisert konsertorganist, løfter alt frem med sjeldent artikulert og inderlig spill i et vell av registre, fra de skjøreste «fløyte-duettene» til de mest massive utladningene i alle piper – og det svinger når det skal.

bekrefter slik myten om oboen som sviskeinstrument – og faktisk aller mest påfallende i 36 år unge Gotthard Obermatts konsert «Eté» (sommer): en søtledende pastisj av Ravel.

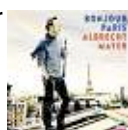
Mest substans er det i mindre kjente verk, i originalversjon: Alains jevnaldrende Jean Francaix' «L'Horlog de Flore» (Blomsterklokke) viser seg å ha

satser med befriende rytmikk og jazzinspirert humør, mens Vincent d'Indys «Fantasie su des Thèmes populaires français» inneholder mye fint i en senromantisk, lekker stil. Også de forteller noe om Paris i første halvdel av 1900-tallet. Men ikke det mest interessante.

ASTRID KVALBEIN

CD Klassisk

Albrecht Meyer
& Academy of
St. Martin in
the Fields
Bonjour Paris
Decca

1 2 3 4 5 6

Oboisten Albrecht Meyer vil spille oss til Paris på en myk strøm av strykere og franske svisker. Jeg vil heller sitte på en hard kirkebenk og høre orgelmusikk av Jehan Alain.

For bakom tilsynelatende trauste «Complete works for organ» ligger ikke bare uhyre grundig arbeid med manuskripter, innstudering og øving. Lars Notto Birkeland feirer 100-årsjubileet for Alains fødsel med et fyrverkeri av en innspilling.

Eleganse. Hver av de to platen åpner smart nok med de mest kjente, umiddelbart fengende «Litanies» og «Trois Dances». De kommer virkelig dansende mot oss, men en eleganse som er og blir imponerende når man har med digre orgelmaskinerier og tilhørende tradisjoner å gjøre.

1930-tallet. Platen inkluderer koraller, fantasier og preludier som klart springer ut av en katolsk kirkemusikktradisjon. Men samtidig skrider Alain lik som ut av katedralen og til bylivet i hans moderne Paris på 1930-tallet, til kafémusikk og kubistisk kunst, ballettkompanier som gjør Stravinskij, med snev av noe orientalsk i ornamentikken.

Birkelands Alain, inkludert komponistens fine strektegninger på og i omslaget, blir underholdende i beste forstand, uten videre kommersielle grep.

Svisker for obo. Albrecht Meyer prøver hardere. Ifølge platecoveret, der han i Moulin Rouge-stil poserer i genser og flagrende skjerf på et Paris-tak, har oboisten alltid svermet for det franske. Og nå har han «enkelig» fått yndlingsmusikken arrangert for seg og selvste Academy of St. Martin in the Fields.

Platen åpner illevarslende med en riktig sentimental versjon av Claude Debussys «Piken med linhåret». Senere skal også småstykker av Gabriel Fauré, Maurice Ravel og Erik Satie bløtes opp søte strykere og harpeklimpring. Meyer og kompani

A kortet

Fordeler
for faste
abbonnenter

Gå ikke glipp av de gode A-korttilbudene!

MELD DEG PÅ NYHETSBRVET
og du mottar en e-post full av tilbud hver måned.

Vinn billetter!

Meld deg på nyhetsbrevet innen fredag 11. februar. Da blir du med i trekningen av 4 billetter til familieforestillingen *Jungelboken* på Chat Noir.

For bestilling, informasjon og andre tilbud:

www.a-kortet.no

Ved behov for ytterligere veiledning, kontakt vårt kundesenter på tlf. 21446560.

For påmelding gå inn på:
www.a-kortet.no

A-kortet får du når du har abonnert på Aftenposten eller Aften i 1 år. Med A-kortet kan du benytte deg av alle gode tilbud og opplevelser i Aftenpostens A-kort program.

Aftenposten
Det er godt å vite